

samfund! Det ærede Medlem forvevler der aabenbart to Ting. Han forvevler, hvad der naturlig burde være en Regjerings Stilling med Hensyn til Initiativet med, hvad der under de nuværende politiske Forhold, under Forhold som dem, vi have her, nødvendigvis vil blive Regjerings Stilling med Hensyn til Initiativet. Der er intetsteds i Verden, hvor en Regjerings Initiativ betyder det overfor Landets Repræsentation, at Regjeringen skulde kunne komme og sige: De og de Love vil vi have, vær saa god at arbejde paa dem, frem dem; de skulde komme ud. Aldeles ikke, det er ikke Regjeringens Initiativ, Nei, der hvor Regjeringen har et Initiativ, er det grundet i, at denne Regjering i den paagældende repræsentative Forsamling har en saadan Indflydelse, at den i Kraft af denne Indflydelse og sin Stilling til det Things Flertal, den skal forhandle med, er istand til at føre en hvilken som helst Sag igjennem. Det er Regjerings Initiativ, det er den konstitutionelle Opfattelse af Regjeringens Initiativ. Men naar en Regjering er stillet saaledes som det nuværende Ministerium er stillet i dette Thing, at det ved en skarp parlamentarisk Afstemning, en ren Afdeling af Thinget for eller imod Ministeriet, tæller 10 Mand for sig, naar et Ministerium er stillet saaledes i en Folkerepræsentation, bliver Ministeriets Initiativ med Nødvendighed noget Andet, saa bliver det ikke blot grundlovmæssig, men ogsaa anstændigvis et Andet, saa bliver et rimeligt og billigt Udtryk for dette Initiativ det, at Ministeriet hvert Aar i Oktober Maaned kommer med sin Pakke af nye og gamle Forslag her ned i Thinget og saa hvert Aar i Marts eller April vender tilbage med hele Pakken dertil, hvor den er kommen fra. Det er, tror jeg, det naturlige Udtryk for et Ministeriums Initiativ, der er stillet som det nuværende Ministerium er stillet her i denne Sal, og ethvert Forsøg fra ærede Medlemmers Side paa at forandre denne simple grundlovmæssige Ting ved at opstille helt nye Grundlovsregler, saadanne Grundlovsregler som den, at det skulde være Kongens Regjering, der bestemmer Gjenstanden for vort Arbejde her, vil mislykkes. Den er altså urimelig; Slikt lader sig ikke høre.

Så jeg vender tilbage til dette Lovforslag, skal jeg slutte, som jeg begyndte, med at sige, at Forslagsstillerne ville være taknemmelige for ethvert Bidrag, der kunde gjøre dette Lovforslag bedre og nyttigere for den Befolkning, for hvilken det er bestemt, end det allerede er lykkedes Forslagsstillerne. Ethvert Samarbejde i den Henseende vil blive modtaget med aaben Haand. Men disse Betingelser, som ærede Medlemmer og

det ærede Ministerium stille for at behandle dette Forslag, ere ikke værdige for dette Thing. Det lader sig ikke gjøre, at man paa den Maade kommer her og vil prange om Forhandlingen af dette Forslag, at man vil sige: Giver I os saa og saa mange Forslag af vore, ville vi nedlade os til at behandle Eders Forslag. Paa den Maade kan denne Forhandling ikke fremmes, og paa den Maade kan der overhovedet ikke fremmes Noget her i Landet. Saavidt ere vi ikke komne, saa dybt ere vi ikke sunkne.

Alberti: Efter min Mening findes der i Lovforslaget flere Hovedpartier, som trænge til en yderligere Drøftelse fra almindelige Synspunkter, og som endnu slet ikke ere omtalte eller ogsaa kun delvis. Min Agt var det efter bedste Evne at yde en Skjærv til denne Drøftelse, og jeg begjærede derfor Ordet. Senere har imidlertid den høitærede Indenrigsminister udtalt sig saaledes, at jeg formoder, at dette Lovforslag ikke bliver til Noget i denne Samling. At Ministeriets Dage snart skulle være omme, anser jeg for høist uantageligt af Grunde, som jeg oftere forhen har udtalt. Jeg skal derfor, idet jeg forbeholder mig at komme tilbage til Sagens almindelige Gjenstand, naar der skulde finde en anden Forhandling Sted her om dette Lovforslag, for Dieblisset frasalbe Ordet.

Kimestad: Da Tiden er saa langt fremrykket, og Kloften endogsaa er over 5, finder jeg det ikke rigtigt at komme ind paa en Smødegaaelse af de forskjellige Ytringer, der ere fremkomne i Anledning af det Foredrag, jeg holdt den første Dag, denne Sag var for. Jeg finder det saa meget mindre rigtigt, som jeg antager, at jeg der ganske tydeligt udtalte mit Standpunkt, og jeg finder saa meget mindre nogen Anledning til at fordybe mig i de ærede Herrers Udtalelser, som der ikke efter de, om jeg maa sige, høist beklagelige Ytringer, der ere fremkomne fra forskjellige Sider om en tilskyndende Fastholden af Bisnepolitikken, er nogen Rimelighed for, at der vil komme noget ud af denne Forhandling. Jeg skal derfor ikke nu paa dette sene Stadium begynde paa en Smødegaaelse af de foregaaende Talere. Jeg skal blot overfor en enkelt Ytring af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bosjen), som det forekommer mig paa en noget nærgaaende Maade var rettet mod mig personlig, tillade mig en Tilbagevisning. Det ærede Medlem talte om, at jeg skulde have vist Ringagt for de Følelser, der næredes hos den ringere Del af Befolkningen, som skulde sættes i Skat. Det har jeg paa